

DOM

afsagt den 23. december 2015

Retten nr. 15-12397/2012

Politiets nr. 0700-76141-00168-10

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte 1

CPR nr. (Født 1973)

Tiltalte 2

CPR nr. (Født 1962)

Tiltalte 3

CPR nr. (Født 1979)

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

De tiltalte **Tiltalte 2** og **Tiltalte 3** gav efter at være mødt og have afgivet forklaring samtykke til, at sagen i følgende retsmøder blev fremmet i deres fravær, jf. retsplejelovens § 855, stk. 3, nr. 3.

Anklageskrift er modtaget den 26. oktober 2012.

Tiltalte 1, **Tiltalte 2** og **Tiltalte 3** er tiltalt for overtrædelse af

1.

Tiltalte 1 :

momslovens § 81, stk. 3, jf. stk. 1 nr. 1, ved for perioden fra den 1. januar 2007- 31. oktober 2008 som indehaver af den personligt drevne **Virksomhed 1**, **Adresse 1** i Glostrup, med forsæt til at unddrage statskassen afgift, at have afgivet urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgiftskontrollen, idet han angav et momstilsvaret for 2007 med kr. 2.518 og for 2008 med kr. 106.103 -, selv om momstilsvaret rettelig var på kr. 58.807 for 2007 og kr. 111.321 for 2008, hvorved statskassen blev unddraget moms med kr. 61.507.

2.

Tiltalte 1 :

momslovens § 81, stk. 3, jf. stk. 1 nr. 2, jf. 47, stk. 1,1. pkt. og § 52, stk. 6 ved for perioden 1. november 2008 - 31. december 2009 som indehaver af den personligt drevne **Virksomhed 1**, med forsæt til at unddrage statskassen afgift at have drevet momspligtig virksomhed, efter at denne var afmeldt hos SKAT, ligesom han uagtet den manglende momsregistrering udstedte fakturaer med deklareret moms i sin ægtefællens firmanavn

Virk. 2, hvorved statskassen blev unddraget moms med i alt kr. 154.446.

Virksomhed 2 (Virk. 2)

3.

Tiltalte 1

straffelovens § 289, jf. Skattekontrollovens § 13, stk. 1, ved i sine selvangivelser for indkomstårene 2007 og 2008 med forsæt til skatteunddragelse af særlig grov karakter, at have angivet sin skattepligtige indkomst for lavt med i alt kr. 676.34, hvorved det offentlige blev unddraget kr. 368.013 i skat, alt som nedenfor opgjort:

	<u>angivet</u>	<u>opgjort</u>	<u>difference</u>	<u>unddraget skat</u>
2007	8.035	235.228	227.193	122.923
2008	39.757	488.698	448.941	245.090
I alt	47.792	723.926	676.134	368.013

4.

Tiltalte 1

straffelovens § 289 jf. Skattekontrollovens § 16, stk. 3, jf. stk. 1, ved for indkomståret 2009, med forsæt til skatteunddragelse af særlig grov karakter, at have undladt inden fire uger efter modtagelsen af skatteansættelsen for indkomståret 2009 at meddele SKAT, at ansættelsen var for lav med kr. 574.377, hvorved det offentlige blev unddraget skat med kr. 311.243.

5.+6.

Tiltalte 1

dagældende arbejdsmarkedsfondslovs (lovbekendtgørelse nr. 1018 af 10. oktober 2006) § 18, stk. 2, jf. stk. 1, litra a, jf. straffelovens § 3, stk. 1, 2.pkt.,

ved for indkomståret 2007 og 2008 som indehaver af den personligt drevne **Virksomhed 1**, som anført i forhold 4, med forsæt til bidragsunddragelse at have afgivet urigtige eller vildledende oplysninger om bidragsgrundlaget, hvorved statskassen blev unddraget arbejdsmarkedsbidrag med kr. 18.176 i 2007 og kr. 35.915 i 2008.

7.

Tiltalte 1

returkommission efter straffelovens § 299, stk. 1, nr. 2, nu § 299, stk. 2, ved i perioden fra august 2008 til maj 2010, som afdelingsleder hos **V. A/S 1** med budgetansvar, ved varetagelse af **V. A/S 1's** formueanliggender, for sig selv eller andre på pligtstridig måde at have modtaget, fordret eller ladet sig tilsige gaver eller andre fordele, idet han i forbindelse med kontrakts indgælder mellem **V. A/S 1's** underleverandører **Virksomhed 3** ved **Tiltalte 2** og **Tiltalte 3** der drev selskaberne **Virksomhed 4** og **Virksomhed ApS 1**, for et samlet beløb på kr. 3.449.567, fordrede dem til at betale returkommission på mellem 7 – 50% til sin **Virksomhed 1** samt sin hustru **Virk. 2** svarende

Virksomhed A/S 1 (V. A/S 1)

til i alt kr. 866.415, under dække af at der var tale om konsulentydelse.

8.

Tiltalte 2

Tiltalte 3

returkommission efter straffelovens § 299, stk. 1, nr. 2, 2. pkt., nu § 299, stk. 2,

ved i perioden fra august 2008 til maj 2010, i forbindelse med det i forhold 7 beskrevne, at have ydet, en sådan gave eller anden fordel til Tiltalte 1, der som afdelingsleder hos V. A/S 1 havde ansvaret for at antage underleverandører, idet Virksomhed 3 ved Tiltalte 2 betalte i alt kr. 668.921 til Tiltalte 1's firma Virksomhed 1 samt hans hustrus firma Virk. 2, i returkommission for at skaffe hans virksomhed arbejde hos V. A/S 1, ligesom Tiltalte 3, der drev Virksomhed 4, Virksomhed ApS 1 og Virksomhed ApS 2 på tilsvarende måde betalte kr. 197.493 i returkommission for at skaffe hans virksomheder arbejde hos V. A/S 1.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf samt i forhold til Tiltalte 1 om en tillægsgbøde på 940.000 kr.

Tiltalte 1 har erkendt sig skyldig i forhold 7, men ellers nægtet sig skyldig, idet han gør gældende, at de beløb, der i forholdene 1-6 er undladt indberettet og dermed unddraget, alle relaterer sig til de beløb, der er modtaget i returkommission som omhandlet i forhold 7, og at straf for undladt opgivelse til afgifts- og skattemyndighederne af dette strafbare udbytte vil være i strid med grundsætningen om, at man ikke har pligt til selvinkriminering.

Tiltalte 2 har nægtet sig skyldig.

Tiltalte 3 har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af de tiltalte Tiltalte 1, Tiltalte 2 samt Tiltalte 3 og af vidnerne Vidne 1 samt Vidne 2.

Tiltalte 1 har kun ønsket at afgive forklaring til forhold 7. Forklaringen er lydoptaget og gengives ikke.

Tiltalte 2 har forklaret, at han ikke har nogen rigtig uddannelse, men har altid været god til at tage fat og med hænderne skruet rigtigt på. Han startede derfor med at udføre arbejde for " hr. og fru Jensen" med alt muligt forefaldende småarbejde. Arbejdet for **V. A/S 1** var de første store opgaver, han fik. Arbejdet bestod i det indledende grove arbejde, med nedrivning og klargøring, inden **V. A/S 1's** folk kom og udførte det mere kvalificerede, også det, der skulle autorisation til.

Tiltalte 1 havde fortalt fortalte, at han var ved at starte eget firma op, hvor han skulle formidle folk til forskellige virksomheder, og han ville koordinere det, så tiltalte fik det arbejde, der lå inden for tiltaltes kompetence. Det var det, tiltalte betalte konsulentonorar for. Tiltalte vidste godt, at **T1** var ansat hos **V. A/S 1**. Tiltalte studsede ikke over, at **T1** havde sin egen virksomhed ved siden af. **T1** var god til at snakke for sig, og han forklarede tiltalte, at det var normalt, at det foregik sådan.

Tiltalte 1 (T1)

Aftalen havde til at starte med været 20-30 kr. pr. time, og da **T1** senere hævdede det, var han lidt i en katepine. Han syntes, at det var groft at blive presset sådan; men han ville gerne have arbejdet, og han følte stadig ikke at der var noget kriminelt i det. Det var ikke sådan, at de hver gang talte om, hvad **T1** skulle have. Han ved ikke, hvem der hos **V. A/S 1** kontrollerede de fakturaer, som han sendte til **V. A/S 1**, men fakturaerne gik til **T1's** afdeling, hvor **T1** så dem, og kort efter kom der så en modfaktura fra **T1**. Det fortsatte, efter fakturaerne fra **T1** begyndte at komme i navnet **Virk. 2**.

Vedrørende de indkøb, der for **V. A/S 1** regning er foretaget, forklarede tiltalte, at nogle gange drejede det sig om materialer, han skulle bruge, og hvor **T1** bad ham købe det selv. Andre gange blev han bedt om at aflevere det købte nede i Slagelse.

Tiltalte forklarede, at de overhovedet ikke havde talt om, at de andre projektledere ikke måtte få noget at vide om aftalerne mellem ham og **T1**. Det var også først til sidst, at han traf folk fra **V. A/S 1**, idet han indtil da havde arbejdet alene ude på stederne, inden **V. A/S 1's** folk kom til.

Virksomhed ApS 3 siger ham ikke noget. **T1** sagde, at han arbejdede alene i den virksomhed, han var ved at starte op. Tiltalte har fakturaer på alt, hvad han har betalt til **T1**, og alle betalinger er sket ved bankoverførsler.

Tiltalte forklarede, at han måtte lukke sit firma i 2012 og på nuværende tidspunkt er sygemeldt som følge af en langvarig depression. Han arbejdede alene, uden andre ansatte i firmaet. Han havde en stor firmabil og værktøj. De timepriser, han fakturerede **V. A/S 1** med, var ganske normal timepris og ikke opskruet på nogen måde. **V. A/S 1** har således fået ydelserne til den korrekte pris. **T1** var nogle gange ude på pladserne og give ham anvisninger for arbejdet. I den periode, hvor han havde alle opgaverne, lavede han ikke an-

det arbejde i sit firma.

Tiltalte 3 har forklaret, at da han mødte **T1**, var **T1** ansat hos Bravida. De aftalte ingen fast pris for **T1's** bistand. **T1** sendte blot en faktura i hvert tilfælde. Tiltalte havde virksomhed i Nordjylland, så han havde brug for, at **T1** bistod ham med at skaffe kunder på Sjælland og føre tilsyn med arbejdet. Når virksomheden er i Ålborg, men har opgaver på Sjælland, er man nødt til at have nogen derovre til at føre tilsyn med arbejdet. Det er meget sædvanligt, og det var det og så at skaffe kunder, som **T1's** konsulentbistand bestod i. En sådan tilsynsførende eller konsulent må konferere med projektlederen på pladsen, der i dette tilfælde har været ansat af **V. A/S 1**. Det var ikke kun arbejde hos **V. A/S 1**, **T1** skaffede. Der har også været tale om arbejde for andre virksomheder.

Der var ikke aftalt nogen timepris. Tiltalte har ikke noget indtryk af, at **T1** arbejdede sammen med andre. Han har udelukkende haft kontakt med **T1**. Han har ikke hørt om **Virksomhed ApS 3** og kender ikke noget til en **Person 1** i sådan sammenhæng.

På det tidspunkt, som sagen her drejer sig om, havde han 92 ansatte i virksomheden og en årsomsætning over 40 million kr. Nu har virksomheden 68 ansatte. Han har ikke længere nogen konsulenter, men bruger ansatte formænd ude på pladserne, og hans bror, der er bosat på Sjælland, bistår ham engang i mellem. Virksomheden drejer sig om udførelse af store VVS-opgaver inden for ventilation, primært med udlejning af medarbejdere til større entrepriser. Det er typisk ikke tiltaltes firma, der som sådan har selve entreprisen. Man udlejer mandskab til et andet firma, der har entreprisen, og som derfor står som arbejdsgiver for de udlejede medarbejdere. Det kunne være store opgaver, hvor tiltaltes firma havde folk gående op til mere end et år på den samme opgave. Dengang var omkring 60 af de 92 ansatte engageret i opgaver på Sjælland.

Priserne, der er faktureret til **V. A/S 1** er ganske sædvanlige priser. **V. A/S 1** er på ingen måde blevet overfaktureret. Han kan ikke nærmere kommentere på den timepris, som **T1** har anført i sine fakturaer. I forhold til hans virksomhed var det mindre beløb, som han ikke gik så meget op i.

Han kender ikke noget til det firma ved navn **Virksomhed 4**, der er anført i forhold 8.

Vidne 1 har forklaret, at han på det tidspunkt, sagen vedrører, var økonomidirektør i **V. A/S 1**. **V. A/S 1** er siden blevet solgt, og han er nu ansat i en anden virksomhed. Han har haft lejlighed til at løbe bilag igennem for at genopfriske sin hukommelse.

Han forklarede, at **T1** var ansat som afdelingschef for **V. A/S 1's** afdeling i Slagelse. Det indebar ledelse af ca. 30 medarbejdere, med

ansvar for at skaffe kunder, forhandle og indgå kontrakter, i hvert fald indtil et vist niveau, og at påse arbejdets gennemførelse.

T1 blev ansat i august 2008. Henover sommeren 2009 viste der sig anledning til at rejse nogle spørgsmål over for ham; men da fremkom en på det tidspunkt tilfredsstillende forklaring. I starten af 2010 kom der imidlertid i forbindelse med udarbejdelsen af årsregnskabet for 2009 nogle ting op, som efter vidnets opfattelse så helt forkerte ud, og som vidnet undersøgte nærmere. Han fandt blandt andet en regning på noget pejsebrænde til en kunde, hvor det ganske simpelt ikke kunne passe. Derpå blev holdt et møde med T1, meget muligt den 4. marts 2010, hvor vidnet deltog sammen med den administrerende direktør. Under mødet var det ikke muligt at få en tilfredsstillende forklaring på de ting, man havde fundet frem, og man besluttede at skride til en bortvisning.

På den firmacomputer, T1 afleverede efter bortvisningen, fandt man et formfuldendt regnskab med fakturaer til forskellige firmaer, der var underleverandører til V. A/S 1. De løb det igennem og fandt et match mellem de fakturaer, T1 havde sendt, og de fakturaer, som de pågældende underleverandører havde sendt til V. A/S 1. De foretog politianmeldelse og afleverede alt materialet til politiet. Oplysningerne fra computeren blev via V. A/S 1's advokat afleveret til politiet på en usb-stick sammen med politianmeldelsen. Computeren indeholdt et særskilt bibliotek vedrørende det, der efter V. A/S 1's opfattelse var returkommissionssagen, og det er det, der blev kopieret ned på usb-sticken. Der var også et momsregnskab for T1's virksomhed, der kunne følges for de to første år, men hvor der ikke var noget for det sidste år, vist fra efteråret 2009.

Vidnet udarbejdede den skitse, der er fremlagt under sagen som bilag C. Det blev konstateret, at der var overensstemmelse mellem faktureringen til V. A/S 1 og faktureringen fra T1 til den pågældende underleverandør. Var der eksempelvis fra en underleverandør faktureret 10 timer til V. A/S 1, havde T1 efterfølgende faktureret 10 konsulenttimer til underleverandøren.

Alle de bilag, hvorpå der er noteret et "ok", er gennemgået, og der er fundet 100 % sammenhæng mellem fakturaerne til V. A/S 1 og fra T1.

Vidnet afviste på det bestemteste, at T1 skulle kunne have haft en opfattelse af, at hans fremgangsmåde var noget, man accepterede i V. A/S 1. Vidnet forklarede i den forbindelse, at T1 i december 2009 fik en skriftlig advarsel i anledning af, at han havde overskredet sin kompetence med hensyn til anskaffelse af firmabil. Da man efterfølgende undersøgte oplysningerne fra T1's firmacomputer, viste det sig, at nøjagtigt samtidig stoppede "det dobbelte bogholderi", hvilket efter vidnets opfattelse støtter, at T1 var klar over, at det, han havde foretaget sig, var uacceptabelt.

Vidnet forklarede på forespørgsel, at timepriserne fra underentreprenørerne ser ud til at være ganske sædvanlige, og vidnet har ingen anledning til at tro, at der ikke er udført det arbejde, der er faktureret.

Vidne 2 har forklaret, at han er ansat i Skat, hvor han specielt arbejder med erhverv og økonomisk kriminalitet. Denne sag kom til hans kendskab, da han blev kontaktet af en kriminalassistent fra Vestegnens Politidistrikt, der sagde, at han var ved at undersøge en sag, hvor der var nogle fakturaer, der tilsyneladende ikke var opgivet til Skat. Kriminalassistenten sendte vidnet en mail med et regneark, hvorpå politiet havde opstillet en række fakturaer fra filer fra en computer, som tiltalte havde haft rådighed over. Det var fakturaer, som der efter politiets opfattelse hverken var betalt skat eller moms af. Vidnet fik ikke på det tidspunkt kopi af selve fakturaerne eller af resten af materialet fra computeren. Kriminalassistenten sagde, at han havde indhentet bankkontoudtog, som vidnet også ville få senere. Vidnet fik bankkontoudtogene og sammenholdt dem med oplysningerne fra det regneark, som han havde fået fra politiet.

Vedrørende bankkontoudtogene der er fremlagt under faneblad 9, forklarede vidnet, at han havde været alle udtogene igennem, både de udtog, der vedrører tiltaltes konti, og de udtog, der vedrører tiltaltes ægtefælles konto. De poster på kontiene, der interesserede vidnet, var de indsætninger på kontoen, hvor teksten var noget med fakturaer. Han konstaterede, at der var en lang række indsætninger, både på tiltaltes og ægtefællens konti, der var sket under henvisning til et fakturanummer. Han regnede alle disse fakturabeløb sammen og sammenholdt dem med fakturaerne på politiets regneark. På det regneark, som han selv udarbejdede, figurerer udelukkende de tilfælde, hvor han kunne se, at der var indsat beløb ind på kontiene. Han medtog ikke de fakturaer fra politiets regneark, hvor han ikke kunne finde indsætninger, der matchede beløbene. Efter dette arbejde sammenholdt han beløbene med, hvad tiltalte selv havde opgivet til Skat, og det resulterede i hans afgørelse af 19. december 2011, hvor han opgjorde, hvad han mente, der var opgivet for lidt i skat og moms for de pågældende år. Momsbeløbene har han beregnet som 20% af de indsætninger på bankkontiene, som efter hans opfattelse hidrørte fra udeholdte indtægter.

Vedrørende tiltaltes påstand om fradrag for udgift til fremmed arbejde dokumenterede anklageren fem fakturaer, der er fremlagt side 45, 48, 50, 60 og 65 under faneblad 11 i sagsmaterialet. Det drejer sig om fem fakturaer, der alle helt enslydende bærer teksten "konsulethjælp", "Fast pris" og fremstår som udstedt af et firma ved navn **Virksomhed ApS 3**. Fakturaerne er udstedt i perioden fra 17. marts 2008 til 28. oktober 2008.

Vidnet forklarede vedrørende disse fakturaer, at han ikke har bevilget fradrag for dem, da han ikke på kontoudtogene kunne se udbetalinger svarende til fakturabeløbene, hverken med tekst om, at det drejede sig om betaling af en faktura, eller uden tekst.

Vidnet forklarede videre, at han efterfølgende fra anklagemyndigheden har fået selve filerne på et usb-stik og kigget dem igennem for at sammenholde dem med sine beregninger. Han har ikke fundet noget, der rykker ved de beregninger, han har foretaget, og ved de oplysninger, han oprindeligt fik fra politiet til brug for efterforskningen. Han fandt på materialet på usb-stikket, at tiltalte havde oprettet mapper for hvert regnskabsår. Der figurerer intet omkring fradrag eller fakturaer fra **Virksomhed ApS 3** fra 2007 og 2009, men i 2008 findes der for hver måned en undermappe for **Virksomhed ApS 3** og desuden kvartalsoversigter.

Anklageren udleverede til retten og forsvareren en udskrift, som vidnet har udarbejdet vedrørende filerne med oplysninger relateret til **Virksomhed ApS 3**, og med de momsangivelser, som tiltalte har indgivet.

Vidnet forklarede til bilaget, at han i filerne fra tiltaltes computer har været inde og undersøge nærmere og kan konstatere, at fakturaerne fra **Virksomhed ApS 3** er oprettet på et excel regneark. Disse excel-regneark/fakturaer ses rettet eller gemt kvartalsvis inden for få minutter samme dato, en dato der ligger umiddelbart før indberetningen til Skat vedrørende moms for det pågældende kvartal. Dette kan ses på de udskrifter af "egenskaber" for de pågældende filer, som han har lavet, og som er medtaget i bilaget.

De tiltaltes personlige forhold

For **T1** er til brug for sagen foretaget personundersøgelse efter retsplejelovens § 808.

Tiltalte 2 er af relevans for sagen straffet ved Østre Landsrets anke dom af 3. november 2008, hvor han for overtrædelse af straffelovens § 244 og § 291, stk. 1, blev straffet med fængsel i 40 dage

Tiltalte 3 er af relevans for sagen straffet ved dom af 9. november 2012 for overtrædelse af færdselsloven med en bøde på 4.000 kr. og førerretsfrakendelse i 6 måneder.

Rettens begrundelse og afgørelse

Skyldsspørgsmålet

Vedrørende forhold 7-8:

T1 var fra august 2008 til marts 2011 ansat som leder af virksomheden **V. A/S 1's** afdeling i Slagelse.

Det fremgår af både hans egen og de to andre tiltaltes forklaringer, at mens han var ansat, sørgede han for, at de to andre tiltaltes firmaer fik arbejde hos

V. A/S 1, hvilket de betalte ham for på den måde, at han udstedte fakturaer til dem angiveligt for konsulentarbejde.

Det fremgår af bilagene i sagen, at de tiltalte T2 og T3 på den måde betalte T1 de beløb, der er anført i anklageskriftets forhold 7, og Vidne 1 har forklaret, at der blev konstateret en direkte sammenhæng mellem de fakturaer, som T2 og T3 udstedte til V. A/S 1, og de fakturaer for konsulentbistand, som kort efter blev udstedt fra T1 til henholdsvis T2 og T3.

Tiltalte 2 (T2)

Tiltalte 3 (T3)

Forklaringerne fra T3 og T1 om, at nogle af fakturaerne skulle vedrøre, at T1 skulle have ført tilsyn for T3 på arbejdspladserne på Sjælland, har ikke forekommet sandsynlige eller troværdige, og retten finder det godtgjort, at alle konsulentfakturaerne udgør returkommission for opgaver, som T1 skaffede T3.

At de tiltalte måske ikke var klar over, at det var strafbart, fritager dem ikke for strafansvar, og i øvrigt indikerer den måde, hvorpå betalingerne til T1 blev camoufleret som ikke nærmere defineret konsulenthonorar, at man godt var over, at det var ulovligt.

De tiltalte findes skyldige efter anklageskriftet.

Vedrørende forhold 1-6:

Ved sagens bilag kombineret med de forklaringer, der er afgivet af Vidne 2 og Vidne 1, og i øvrigt henset til, at tiltalte selv ikke ønskede at afgive forklaring til disse forhold, findes det bevist, at T1 har afgivet forkerte oplysninger eller undladt at afgive oplysninger, således som det er anført i anklageskriftet, og således haft forsæt til unddragelse af moms, skat og ambi i det omfang, der er rejst tiltale for.

Vedrørende tiltaltes påstand om, at det ville indebære selvinkriminering, hvis han havde oplyst om indtægterne fra returkommissionen, bemærker retten, at indtægterne var reguleret ved hjælp af fakturaer med den relativt inetsigende tekst konsulentbistand. Afgiftsmyndighederne havde ingen anledning til at blive opmærksom på, at fakturaerne var udstedt til firmaer, der var leverandører til den virksomhed, hvor tiltalte var ansat, og selv hvis SKAT måtte falde over den oplysning, ville det ikke nødvendigvis indebære, at man fattede mistanke om, at der foregik noget ulovligt.

En behørig momsangivelse og selvangivelse af sådanne fakturaer ville derfor ikke medføre en så nærliggende risiko for afsløring af den underliggende kriminelle virksomhed, at dette skulle fritage for strafansvar i forhold til skatte-, moms- og ambireglerne.

T1 findes derfor skyldig efter anklageskriftet i forhold

dene 1-6.

Straffastsættelsen

For **T1** fastsættes straffen efter straffelovens § 289, jf. skattekontrollovens § 13, stk. 1, og § 16, stk. 3, jf. stk. 1, og § 299, stk. 2, (tidligere § 299, stk. 1, nr. 2), momslovens § 81, stk. 3, jf. stk. 1 nr. 1, og nr.2, jf. § 47, stk. 1,1. pkt. og § 52, stk. 6 (nu § 52 a, stk. 6) samt dagældende lovbekendtgørelse nr. 1018 af 10. oktober 2006, § 18, stk. 2, jf. stk. 1, litra a, jf. straffelovens § 3, stk. 1, 2.pkt., til fængsel i 1 år samt en tillægsgbøde på 940.000 kr., jf. straffelovens § 50, stk. 2.

For forholdene 1-6 er straffen udmålt i overensstemmelse med praksis i sager om moms- og skatteunddragelseskriminalitet. Derudover lægger retten væsentlig vægt på den grove karakter af returkommissionsforholdet, hvor det var tiltalte, der tog initiativet; hvor der i forhold til **T2** synes at have været en vis form for udnyttelse, og hvor tiltalte har oppebåret meget betydelige beløb.

Retten finder ikke, at der er grundlag for at gøre straffen helt eller delvist betinget.

Efterforskningen blev indledt i 2010, da **V. A/S 1** foretog politianmeldelse. Efter undersøgelse både hos politi og skattemyndigheder blev tiltale rejst ved anklageskrift af 24. oktober 2012, og hovedforhandling blev i første omgang berammet til den 25. februar 2013.

Sagen blev herefter på tiltaltes anmodning adskillige gange udsat på tiltaltes anmodning, fordi han havde påklaget skattemyndighedernes ansættelser. Efter Landsskatterettens afgørelse fremkom i januar 2015, og tiltalte fik afvist sin anmodning om nu at udsætte straffesagen i anledning af, at han havde indbragt sagen for byretten, måtte berammede hovedforhandlingsretsmøder flere gange aflyses, fordi der dagen før eller på selve dagen kom besked om, at tiltalte på grund af stress, depression og angst ikke var i stand til at møde i retten.

Det beror således alene på tiltaltes forhold, at sagen har verseret tre år ved retten, og der er tale om grov berigelseskriminalitet, hvor udgangspunktet bør ubetinget frihedsstraf.

Forvandlingsstraffen for bøden fastsættes til fængsel i 60 dage.

Vedrørende de tiltalte **T2** og **T3** bemærker retten, at returkommissionen for **T2** har haft et betydeligt større omfang end for **T3**; men heroverfor bør der også lægges vægt på, at **T2** i modsætning til **T3** kun havde et lille enmandsfirma og ingen større erfaring med at drive selv-

stændig virksomhed, og at der, som ovenfor anført, synes at have været et vist element af udnyttelse i forholdet mellem ham og **T1**.

Derfor fastsættes straffen for de tiltalte til fængsel i 4 måneder, jf. straffeloven § 299, stk. 2, (tidligere § 299, stk. 2, nr. 2, 2. punktum), for begges vedkommende principielt som tillægsstraf til de domme, de i mellemtiden har fået, jf. straffelovens § 89.

For disse tiltalte finder retten, at straffene i medfør af straffelovens § 56, stk. 1, bør gøres betingede under hensyn til den tid, der siden er forløbet, og som på ingen måde skyldes deres forhold.

Sagens omkostninger

Vedrørende sagens omkostninger finder retten, at det ikke efter sagens forløb er rimeligt at pålægge de tiltalte **T2** og **T3** fuldt ud at betale forsvarersalærerne for de ekstra og forgæves retsmøder, som har skyldtes **T1's** forhold.

For hver af disse tiltalte skal derfor 15.000 kr. med tillæg af moms af forsvarersalærerne afholdes af statskassen.

Derimod findes ikke grundlag for at lade statskassen afholde **T3's** udgift til flybillet ved et retsmøde, der blev aflyst dagen før.

Thi kendes for ret:

T1 straffes med fængsel i 1 år og en bøde på 940.000 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 60 dage.

T2 straffes med fængsel i 4 måneder, der kun skal afsones, hvis tiltalte begår noget strafbart igen inden for en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

T3 straffes med fængsel i 4 måneder, der kun skal afsones, hvis tiltalte begår noget strafbart igen inden for en prøvetid på 1 år fra endelig dom.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger, idet dog statskassen for hver af de tiltalte **T2** og **T3** betaler 15.000 kr. med tillæg af moms af forsvarersalæret.

Dommer